

Terapia pedagogiczna

TERAPIA PEDAGOGICZNA

Zachęcam rodziców do realizacji treści w ramach terapii pedagogicznej, oczywiście w miarę możliwości. W razie pytań i wątpliwości pozostają do Waszej dyspozycji.

1. Kto powącha chrzan? - zabawa węchowa i smakowa

Kto powąchać zechce chrzan?

Może pani? Może pan?

Może teraz zechcesz ty,

Bo mi z oczu kapią łzy?

Chrzan przyprawą jest do mięs.

Kto chce mięska z chrzanem kęs?

Może teraz zechcesz ty,

Bo mi z oczu lecą łzy.

Wierszyk pochodzi z książeczki M. Barańskiej „Sensorycznie wszystko gra”

Przebieg zabawy:

1. Rodzic recytuje wierszyk. Dziecko odpowiada na pytania:

- O czym jest mowa w wierszyku?
- Czy wiesz skąd się bierze chrzan?
- Do czego używa się chrzanu?
- Co to znaczy, że chrzan jest przyprawą? Jakie znasz inne przyprawy?
- Dlaczego w wierszyku jest mowa o łzach?

2. Obejrzyjcie korzeń chrzanu, a potem tarty chrzan w słoiczku. Ostrożnie (!) powąchajcie tarty chrzan i równie ostrożnie sprawdźcie, jak smakuje. Jak można nazwać ten smak?

3. Jeśli macie ochotę, pobawcie się w wrywanie chrzanu z ziemi. Do tej zabawy potrzebujemy trzech osób. Jedna osoba

jest chrzanem: siedzi skrzyżnie, udając, że rośnie na grządce. Dwie pozostałe osoby „wrywają chrzan” – chwytają osobę w pasie i usiłują nią poruszyć.

2. Stymulacja układu proprioceptywnego z wykorzystaniem szalika (lub taśmy elastycznej)

Dziecko może:

- naciągać szalik, trzymając go w dłoniach;
- naciągać szalik, zaczepiając go o stopy (w pozycji siedzącej lub stojącej)
- bawić się z rodzicem w przeciąganie liny;
- bawić się w „konika” – jedna osoba jest koniem, a druga woźnicą. Koń ma zaczepiony wokół pasa

szalik, który trzyma woźnica. Koń ciągnie za sobą woźnicę.

- być ciągnięte po mieszkaniu, gdy siedzi na kocu i trzyma szal - a potem zmiana ról :)
- przeciskać się przez elastyczny komin (najpierw komin przechodzi przez głowę i całe ciało, następnie w odwrotnym kierunku).

ĆWICZENIA LOGOPEDYCZNE

Ćwiczenia słuchowe – stanowią one bardzo ważną grupę ćwiczeń logopedycznych, ponieważ często opóźnienia czy zaburzenia rozwoju mowy pojawiają się na skutek opóźnień rozwoju słuchu fonematycznego/ tzw. słuchu mownego/. Stymulując funkcje słuchowe przyczyniamy się do rozwoju mowy dziecka.

Przykłady dla dzieci młodszych:

- „Co słyszę?” – dzieci siedzą z zamkniętymi oczami i nasłuchują, rozpoznają odgłosy dochodzące z sąsiedztwa, ulicy.
- „Zgadnij, co wydało dźwięk?” – uderzanie pałeczką w szkło, fajans, metal, kamień, drewno itp. Toczenie różnych przedmiotów po podłodze / np. piłki, kasztana, kamienia/, rozpoznawanie odgłosu przez dzieci.
- Rozpoznawanie różnych przedmiotów w zamkniętym pudełku po wydawanym odgłosie – groch, kamyki, gwoździe, cukier, kasza itp.
- Uderzanie o siebie klockami, łyżeczkami, garnuszkami; uderzanie łyżeczką o pustą szklankę, o szklankę z wodą, klaskanie, darcie papieru, gniecenie papieru, przelewanie wody (z wysokości, z niska), drapanie po szkłe, papierze, stole.
- Rozpoznawanie głosu, szmeru, źródła dźwięku – miejsca, kierunku, odległości, ilości dźwięków (dużo- mało), głośności (cicho – głośno).
- Szukanie ukrytego zegarka, radia, dzwoniącego budzika.
- Rozróżnianie i naśladowanie głosów zwierząt: kota, psa, krowy, kury, koguta, kaczki, gęsi itp.
- Rozróżnianie odgłosów pojazdów: samochodu, pociągu, motoru, traktora itp.
- Rozpoznawanie po dźwięku różnych urządzeń domowych, np. odkurzacz, mikser, suszarka, pralka itp.

Przykłady dla dzieci starszych:

- Wyróżnianie wyrazów w zdaniu. (stawiamy tyle klocków, rysujemy tyle kółeczek, klaszczemy tyle razy ile słów słyszy dziecko w wypowiedzianym zdaniu).
 - Wydzielanie sylab w wyrazach poprzez wystukiwanie sylab, wyklaskiwanie, badanie ile razy opadnie żuchwa / na rękę/ przy wybrzmiewanie sylab.
 - Nazywanie obrazków – dziecko kończy wyraz po pierwszej sylabie wypowiedzianej przez logopedę, nauczyciela, rodzica, a potem odwrotnie – dziecko zaczyna.
 - Dzielenie na sylaby imion dzieci / na początku łatwych/.
 - Wyszukiwanie imion dwu- i trzysylabowych.
 - Wyszukiwanie słów z podaną przez nauczyciela sylabą.
 - Rozpoznawanie określonej sylaby w rozsypance sylabowej, np. ba, pa, ta, da, la, ra.
 - Wyszukiwanie imion rozpoczynających się od samogłoski, następnie od podanej spółgłoski.
 - Wydzielanie spółgłosek nagłosowych przez przedłużanie nagłosu, np. ssssamolot, szszszaafa.
- Przy pomocy ilustracji – wyszukiwanie przedmiotów, których nazwy rozpoczynają się na daną

głoskę.

- Wydzielanie spółgłoski wygłosowej.
- Dzielenie na głoski łatwych a następnie coraz trudniejszych słów.
- Ćwiczenia z paronimami: bułka – półka, domek – Tomek, koza – kosa itp.
- Rozróżnianie mowy prawidłowej od nieprawidłowej

2. Ćwiczenia oddechowe - poprawiają wydolność oddechową, sprzyjają wydłużaniu fazy wydechowej, co powoduje poprawę jakości mowy. Ćwiczenia prowadzone są najczęściej w formie zabawowej, przy wykorzystaniu różnych środków, np. piórek, piłeczek, wody mydlanej, chrupek, wiatraczków itp. Są także wplatane w opowieści i zabawy ruchowe.

Przykłady:

- Wdech nosem (usta zamknięte) i wydech ustami.
- Dmuchanie na płomień świecy.
- Dmuchanie na piłeczkę pingpongową, wyścigi piłeczek.
- Dmuchanie na kulkę z waty, na wiatraczek.
- Chłodzenie „gorącej zupy” – dmuchanie ciągłym strumieniem.
- „Zdmuchiwanie mlecza” – długo, aż spadną wszystkie nasionka.
- Chuchanie na zmarznięte ręce.
- Naśladowanie lokomotywy – wydmuchiwanie „nadmiaru pary” – ffff, szszsz.
- Naśladowanie balonika – wypuszczanie powietrza z jednoczesnym odgłosem „sssss”.
- Nadmuchiwanie balonika.
- Naśladowanie syreny – „eu-eu- eu”, „au-au-au” – na jednym wydechu.
- Wyścigi chrupek – dmuchanie w parach.
- Dmuchanie na piórko, aby nie spadło.
- Liczenie na jednym wydechu.
- Powtarzanie zdań na jednym wydechu – najpierw krótkich, potem coraz dłuższych.
- Powtarzanie zdań szeptem.
- Naśladowanie śmiechu różnych osób:
 - - staruszki: che- che- che
 - - kobiety – wesołe cha- cha- cha
 - - mężczyźni – rubaszne ho- ho- ho
 - - dziewczynki – piskliwe, chichotliwe chi- chi- chi.

Przesyłamy dużo uśmiechu i życzenia zdrowia dla Was, Waszych dzieci oraz bliskich. Tegoroczne Święta Wielkanocne będą inne niż zwykle, jednak mimo to spędźmy je w radosnej atmosferze. Wesołego Alleluja!